

sukal meč in nosil puško. Časi so prišli za okolico burni, domači okoliški batalijon je moral na silni pritisk laške stranke razpuščen biti, če tudi bi bil po novi postavi čez kaj časa razpuščen, ali ne tako, kakor je bil, da je žalilo vsakega okoličana in še danes slehernega srce zaboli, ko mu spomniš razpuščeni batalijon.

Čas je prišel, ko je v mestnem in deželnem zboru ona svojat do tega prignala, da so odpadli vsi domači župani, vsilila je proti vsem pritožbam ptuje nezaupljive okrajne glavarje, za katere je naložila nov davek okoličanom, da jih tlačijo in nevoljo širijo. Obrodila je ta sad stranka, katera je zdaj na krmilu, mogočna v zboru svojo diktaturo izvrševa, prošnje okoličanov se zametnejejo ter v nemar puščajo, šole pollaščujejo se silo direktno in indirektno. V okolico se pošiljajo vsi pozivi in ukazi v laščini, kmetje, ki ne znajo laški, i nemajo več zaupnih mož županov, kateri so jim prej vsako stvar raztolmačili, dobivajo od magistrata kazni, ker niso v laščini jim ukazanih zapoved spolnili.

Kje je okolica nekdanj in zdaj? Vprašanje je lahko: potisnena je na videz proti Italiji, tako si lahoni mislijo, ali okoličani, delajte, še se povrnejo nekdanji svobodni časi za vas, ako bodete zložni delali, da se vaši otroci več nauče, nego so vas vaši starši navadili, naj vas izdramijo skušnje mestnega starašinstva, ki nad okolico vse sile poskuša.

PO VOLITVAH.

Še nikdar ni bilo v tržaški okolici takih volitev, kakoršne so bile protekle; izvršile so se, to moramo konstatirati, še dosti povoljno. Da je pa izid sedanjih volitev okoličanom velika šola, to ni treba dvomiti. Prvikrat se je pokazalo v okolici izdajstvo, tu se je skrunilo poštenje okolice, laški denar je bil vržen v mirno slovensko okolico in kakor je povsod, da se ne manjka mej prostimi kmeti umazanih dobičkarjev, tako se je tudi celo pri odličnih osebah ta kuga renegatstva poprijela. Celu čestitljive roke niso bile snažne, znamo moža, kateri oznanuje ljubezen na svetem mestu, stopil je na dobičkarstvo tehtnico, ali bil je prelahak, padel je v skušnjavo in iz skušnjave v greh izdajstva, to da ni vse zgubljeno. Po morju jadrajo brodovi nekega čestitega gospoda, ni eden ampak več, treba jih je popravljati, pa zato ker se njegove ladije v neki znani ladijodelnici popravljajo, treba je bilo posvečenemu za dobičkarijo nad svojim narodom izdajstvo vršiti.

Po volitvah je, odkriti hočemo vse narodne grehe, brez straha hočemo resnico objaviti. V prvi vrsti gre hvala našemu mlademu političnemu društvu „Edinost“, da je energično po svojih slabih močeh le samo nase navezано, delalo na vse kriplje z svojimi močmi. „Edinost“ je bila prvokrat v volilnem boju in konstatirati moramo, da je svojo čast rešila. V Trstu živi mnogo odličnih Slovencev, kateri bi bili lahko mnogo

pomagali, to da taki so kakor strašljivi vojaki, ki bi radi v boju bili pa le od daleč gledali. Mnogo odličnih Slovencev, moram reči, je v Trstu, kateri lahkomišeljno gledajo, kako se le nekateri trudijo in tekajo za narodno stvar, oni pa se za občno stvar še menijo ne; mnogo imamo takih, kateri so premožni, ali ubogi narod nema koristi od njih. Vse je treba po volitvah naštet, da bo slovenski narod znal, kake elemente imamo tržaški Slovenci, ki nas je kompaktno število do 70,000, na eni štirjaški milji.

Da bi se bili tržaški Slovenci le nekoliko podvzivali in hoteli agitirati, mi bi danes vse drugo stališče imeli, oni le radi kritikujejo in roke križem drže, ter le računajo, koliko dobička bo njih stvar prinašala, v Trstu je mnogo dobičkarjev ali malo Slovencev.

Da smo zgubili v I. okraju, to je najbolj zakrivil ondodni odbornik pol. društva „Edinost“ ker je stvar tako čudno zamotal, da pri vsi dobri volji in trudopolnem delovanju ni moglo celo društ. „Edinost“ stvari več vrediti.

Ondodni odbornik ni vodil agitacije, ni poskrbel, da bi bili vsi volilci listke vzeli, volilni shod, brez vednosti pol. društ. „Edinost“ je pokvaril, ako bi bil odbornik naznanil odboru namen „Škedencev“, stvar bi bila drugače stala. Zgubili smo prav v najodličnejem kraju, to bode šola I. okraju, kar iz tega pride, to se pa danes še ne more preračunati. Okoličani bi se morali bolj spametiti in poslušati pol. društvo „Edinost“, manjka discipline, kadar bodo okoličani poslušali glas vodjev, stvar bo stala boljše.

V III. volilnem okraju se je zaradi nedoločnosti toliko časa sem ter tja uleklo, da volilci niso zadnje dni znali, koga bi voliti. Odbor političnega društva ni o tej stvari častno postopal, predlagal je enega kandidata za tretji okraj, pa ker ni bil ljudstvu znan, začeli so neki odborniki sami proti svojemu sklepu zoper omenjenega kandidata delati, ne da bi ga bil odbor odvrigel, odvrigli so ga volilci in tako dali zausnico društvu po indirektnem uplivanju nekega odbornika.

II. volilni okraj je bil najbolj delalen, če tudi je tam pretela zguba sedeža v mestnem zboru, pomagala je agitacija vrlih Lonjercev, Rocolcev in Kadincev, zdrobili so lahonsko moč v II. okraju in volili častno in zmagonosno.

Po drugih okrajih je bilo različno, na Proseku je dobil zmago vrli odbornik pol. društva „Edinost“ vodil je častno agitacijo in v hudem boju zmagal. Barkolani so bili v čudnem položaji, naj bolj zanesljivi so omagali nasprotnik jim je obetal, da dogano odpravi in tam, kjer so naj bolj disciplinirani, kazalo se je cepljenje glasov, to ni častno za IV. okraj. Učimo se iz izida preteklih volitev, poiščimo si sredstva, da bomo prihodnjč edini in složni, zapomnimo si, da je le v edinosti in disciplini zmaga.

Borimo se dalje krepko za narodno stvar in pripravljamo se uže zdaj na prihodnje volitve, zapomnite si, da modri gospodar v suši jez zida, tako moramo tudi mi previdni biti.

Dopisi.

Iz tržaške okolice na dan volitve.

Zakaj tekajo magistratovi možičliji, kakor besni po vaseh gorenje okolice? Zakaj Košuta tako plaho gleda, govori zdaj s tem zdaj z onim? obeta razne stvari kakor pripovedujejo, nagovarja isto tako magistratove privržence? Križani do malega izjemka ste vsi pokazali svetu, kedo da ste, pokazali ste svojo hvaležnost svojemu staremu poslancu, ki je uže toliko let svojo zvestobo z neustrašljivim delovanjem kazal v državnem in deželnem zboru. To se vé, da bi ga magistrat, ki tako po očeto vsko (?) za okolico skrbi, rad odstranil, da ne bi več tirjal okolici pravic, katere nam po božji in naravni postavi gredo; zato si je zbral drugega kandidata, ker je gotovo, da lahon ne bi nasprotoval sl. magistratu in za takega kandidata ste bili vi, slepi Križani!

Romajte vsi tisti, ki ste se zastonj zaganjali v trdno skalo „Edinost“ zvestih okoliških Slovencev, proti na Brežini in poljubite trikrat mejne stebre, da se vam izbriše lahonski madež iz slovenske duše. Oj Križani! edini v tržaški okolici, nad katerimi mati Slava joka, ali bi se morda ne dala vaša vas na ameriški način prepeljati, tija blizo Rima, ker bi potem lahko kaka Košuta kraljevala in vi bi postali vsi patriciji v stolici. Dosti, vi boste do sodnjega dne sloveli, kakor nekdanji Abderitje; sosedje Nabrežinci so vse kaj drugega, hodite v šolo k njim in učite se od njih, poduka ste potrebni, renegatstvo je pri vas pognalo dober sad, slovensčina vam ni priljudna, laščina ugaja bolje, proseški zrak je vam prava kuga, ali ugodna je sapica, ki iz velikega trga piha mimo našega Miha in Jakca, iz one sapice rosi denar in vse dobrote, kolikor jih kedo želi; ako pojde še dalje tako v Križu, kedo zna, ali ne bode še mana padala in prepelice kar pečene v usta letele vam Izraelcem na Krasu, in kedo more znati, ali ne pridejo tudi morda slovenske kobilice, da uničijo ves laški osat, kateri je vsejal hudobni človek.

Blamažo, katero so Križani želi k ljubim vsem agitacijam in pritiskom s pomočjo magistratovcev, velika je, zapomnite si, da pošteno naše ravnanje bode vedno dober sad rodilo. Vi pa morate svojega Košuto postaviti na poseben stol, vedite tudi, da kosilo lokand ni bilo za toliko ljudi narejeno, kolikor se jih je nanj naročilo, zakaj? utegne kedo prašati; veste, iz nič je Bog svet ustvaril, a kosilo velja novcev, ako ni imel tisti, kateri je naročil gostovanje, kredita, tedaj je to slabo znamenje, kder ni upanja, tudi vera in ljubezen odpade. Neko originalno stvar treba je vendar še povedati: Košuta je namreč igral v Križu na kroglo

ves nemiren in brez premiselka ker je vedno pričakoval vesele novice in glej — voz pridrdra po cesti, z voza se sliši: živio Košuta naš consiglier — v tem trenutku piči gosp. Košuta laški pajk (Tarantel) začel je poskakovati in plesati, pa kmalo se mu poleže manija in prvi Križan ki pride reče: Ah! gospodine, vse je zgubljeno, vse je preč, padli smo, izvoljen je Nabergoj! Zdaj še le je jasno postalo in — oblaki zginoli so proti sveti Italiji. Nazadnje moramo vendar zakričati: Živel Nabergoj! pošten poslanec zvesti sin majke Slave, in strela udri iz višine izdajalca domovine!

Kontovelec.

V Škednji na dan volitve.

Katerega fakina je nek najel Strudhoff, da mu nosi plakate po vasi? vpraša me prosti kmet. Nikoga, odgovori star pošten Škedenj, to ni nikak njegov pisar, ako ste ga videli, bil je on sam, ki je nosil neslano robo, ter ponujal kakor jesihar svojo robo, obetal ceste in bog ve vse kaj, srečni ljudje ki imajo takega, kateri vsega obeča, to mora biti korenjak, huji od Hermeta, ta gotovo napravi, da bode v Škednji voda vrh zvonika pritakala. Obetal je res ceste, vodo in jaz se ne spominjam, kaj vse še, samo to vem, da ne bi naštel ves dan vseh stvari, katere zdaj Škedenja dobi, ko je voljen Strudhoff. Dan volitve se bliža, Strudhoff hodi sam okoli priporočat se, njegovi prevrženeci delajo na vse kriplje za njega. Na plakatih je stalo od zdolaj več volilcev I. okraja, radi bi znali, kateri so tisti volilci? ali do sedaj smo spoznali le najemnike, kateri so mej tem časom po krčmah dobro pili i jeli, še nikdar se ti ljudje niso tako gostovali, ker poznamo njih denarne zadeve.

Čudimo se le, zakaj se je Strudhoff tako vsiljeval v I. okraj, ker smo zoper njega. Ako ima človek nekoliko časti v sebi, ne sili se, ker to je zoper značaj. Poglejte dr. Lozer se nam ni silil in mi bi ga radi imeli, ker zapomnite si, da se dobra roba sama ponuja zaradi dobrote, na priliko, ako ima krčmar dobro vino, ni treba grmiča (fraske) na visok kol obešati, pivci brez tega dobro vino najdejo, tako je tudi s poslanci. Škedenja je naj veljavnejša vas v okolici, ali žalibože, da ima v svojem osrčju izdajice obilo, kateri za liter vina prodajo ne le narod in poštenje, oni so v stanu tudi druge reči storiti; kedor je podkupljiv za eno stvar je tudi za drugo; takih ljudi se je treba ogibati, kakor gobovih.

Poštenjaki, kateri ste za narodno stvar trdno stali in se niste dali zapeljati, bodite ponosni, nihče vam ne more očitati ničesa, vse drugače je pa z izdajicami, oni se sramujejo samih sebe, sramujejo se svojih prijateljev, sramujejo se belega dne. Da je magistratov berič, neko jetično človeče, hodil po vasi ter popraševal kmete za listke (schede) ter jih podpisaval, to je znano, da je tudi h neki ženski ta nekdanji krojač prišel, ko ni bilo moža doma, tudi je znano, tirjal je namreč listik, da ga je podpisal.

Ne vemo od kedaj ima magistratov berič ex krojač, nalogo, agitirati in ljudem samovoljno listke podpisovati; na dan volitve je osobno hodil sem ter tja ta nebodigatreba in kmete kar ulačil na volišče, kar jih je dobil; res daleč smo prišli; izdajice so hoteli vtisniti našemu okraju madež izdajstva, ali zagotovimo vse, da bodemo z argovim očesom pazili na vse tiste, kateri so dali za prazne stvari omamiti. Sramota pa je vsakako, da se je nasprotni kandidat vsilil v naš okraj, on je toliko obljubil, ali prazne besede so, kedor mnogo obeta malo storí, en poslanec nemore ničesa obljubiti, tem manj, ker ga ne poznamo in ki ni naše narodnosti. Pozivljam vas volilci I. okraja, zbirajte vse napake, katere so se godile pri volitvi, povejte jih zaupnim možem, objavite priče in volitev bode ovržena, ako neče pravično preiskati mestno svetovalstvo, poslužimo se višje stopinje, visoka vlada bode gotovo proti nepostavnosti strogo postopala. Potem pa si zberemo domačina za svojega zastopnika in vsi denarji in obljube ne pomorejo nič, takrat bodemo delali z vso močjo in zmaga bode naša, mi hočemo za svojega zastopnika Slovenca in ne laha ali lahona, mi nečemo biti orodje lahonov, ampak zvesti sinovi majke Slave in dobri Avstrijci hočemo ostati.

S Proseka, 20. decembra.

Veliko nezadovoljnost je učinilo med našimi volilci in sploh prebivalci nepostavno ravnanje tukajšnjega magistratnega uradnika gosp. komisarja Lukše, da se je on, kakor policijski komisar, predrznil ukazati c. k. žandarmeriji naše plakate se zidov trgat, potem ko so bili po postavi censurirani; morebiti je zato delal, ker je bil priporočen za kandidata g. Nabergoj. Mi nečemo dalje trpeti, da bo nas vodil in naši c. k. žandarmeriji ukaze dajal tak komisar, ki ne pozna ni postave niti ni zmožen tako častnemu in važnemu poslu, kateri bi pristoval le dobremu avstrijanu, ne pa možu ki je bil leta 1848 zoper Austrijo. Gosp. Lukša je magistratni Benjamin, zato misli, da lahko dela z nami, kar hoče, zdaj se je pokazal, da ni zmožen za policijskega komisarja, ampak da bi bilo bolje, da njive orje in kompir sadi.

Mi prosimo slavno društvo „Edinost“, da bi blagovolilo prositi visoko c. k. vlado, naj bi se policija zgornje okolice popolnem magistratu vzela, naj bi visoka c. k. vlada ustanovila tudi za zgornjo okolico v Proseku i na Opčinah filijalne policije, kakor so v Kolonji in pri sv. Jakobu pri Trstu. Mi želimo, da bi nas vladali in c. k. žandarmeriji ukaze dajali c. k. policijski komisarji, ki poznajo postavo in so pravični in vedo kaj je prav, kaj ne.

Potem bomo zadovoljni in mirni, gotovi si, da se ne pripetě več take nepostavne homatije, katere bi lahko veliko škodovale našemu okraju in ves komun osramotile.

To želimo in brigati se moramo, da se to tudi zgodi.

*Več volilcev in posestnikov
s Proseka.*

Politični pregled.

Novic posebne važnosti nemamo, zato i ker nam primanjkuje prostora, omenimo le ob kratkem najvažniše.

Državni zbor zdaj pretresuje proračun za prihodnje leto, primanjkljaj se kaže povsod tako, da se je moralo 40 milijonov zlata na posodo vzeti. Žalostno je to, kam pride, ako se denarno naše stanje ne poboljša? Vse se mora podreti. — Nagodba z Ogri tudi še nij gotova, i nič ne kaže, da se uspešno reši.

Državni poslanci hudo in ostro napadajo ministre, češ, da so oni krivi tega žalostnega stanja, a pomislijo ne, da so ga največ sami zakrivali, ker so očetje centralizma i dualizma, katera nam ne moreta donášati dobrega sadu.

Na Turškem traje še primirje; v Carjigradu so zdaj dogovori, kako bi se dal mir ohraniti. Mi mislimo, da iz teh dogovorov ne izraste oljika miru, ampak da diplomati sejejo le seme, iz katerega se rodě krvavi boji. Do novega leta utegne to vprašanje rešeno biti.

Mihec in Jakec na popotvanji.

Mihec. Požuriva se, brate, da naji ne zapazi Strudhoff, da po Škednji laziva; kaj si bo mislil? ta dva sta gotovo z magistratove kolibe popihala in mislita meni tukaj kako napako napraviti.

Jakec. Stoj malo! v tej le hiši žaga in oblo nekako odurno pojeta; kedo je tu notri?

Mihec. Ali ne veš kedo? tu notri je neko blede človeče z širokimi ramami, pije rado vino, pa ne jé sira.

Jakec. Jaz vidim, da je prav zdaj nekdo k njemu prišel, poslušajva tu pri tej luknjici, saj ni greh, le tiho! jaz ti povem vse, Jakec, samo pazi, da naji straža ne zasači, ker imava kladivi se saboj.

Mihec. Povej mi no, kaj čuješ.

Jakec. S. s. s. t. pravi oni človek, da mu plača za vino, ako bo on volil in delal za, — za koga? tega pa nisem razumel, ker je zarigal osel v sosedovem hlevu in mi besedo odnesel ta šmenčami muzikant.

Mihec. Pustiva ta dva, naj bode on izdajica, saj ga bodemo poznali. Hajdimo, tukaj doli, po tej ulici, skrij se, prav zdaj sem caplja Meto, po navadi pijan, lej no, kaj govori: Strudhoff, litri vina, bog ve, koj mu po glavi blodi.

Jakec. Zdaj pa pokukajva malo pri možicljju v krčmo, kder nekako čudno šumi, lej, lej, kedo pa je oni visok črnič? velike brke ima, hude oči! zdaj bode pel, saj je tudi pevec, posluh, aha, uže poje:

Le pijmo ga bratje,
Saj daarja je sile,
Bog daj, da volitve
Vsak teden bi bile.

Ta je lepa, kaj to pomenja, Mihec?

Mihec. E, pustiva ga, ali nisi zapazil, da tudi možicelj, pri katerem šumi, govori čudne besede, in neka debeluha celo pravi, kaj zahajajo ti *schivaci* sem; za boga, Jakec, tu notri jaz ne svetujem nobenemu Slovencu, hodiva raji k poštemu Nemcu, on je Nemeec po imenu, ali prav korenit Slovenec.

Jakec. Veš, Miha, jaz sem uže lačen, hodiva se pokrepčat v tisto hišo, kder je jelen na zidu.

Mihec. Prav! skrij se, kosmata pošast iz botege se od vodnjaka sem bliža, in nosi plakate v roki, ves čas mrmra: Strukl, Strudel, kaj vraga, morebiti je bolan na želodcu ali na duhu?

Jakec. Kosmata kapa! kaj pa je to? sivolas star vrug trga slovenski list, ki mu ga je neki okoličan prinesel, prav tu v krčmi, kamor sva se namenila.

Mihec. Strela udri iz višine izdajalca domovine! to je Benič, po rodu Slovan, zdaj pa hočem vzeti na magistratu boben, pa vsem Slovencem naznanim, kako špoštuje naš narod.

Jakec. Kako bodeš pa oznanjeval?

Mihec. Z magistratove kolibe bodem vpil: Slovenci, kateri hodite v Škednjo, ne hodite v gostilno k takim, kateri naš narod zaničujejo in trgajo slovenske pozive, tudi ne hodite v tak kraj, kder je šum, v šumu zdaj ni več prijetno, v šumu je prišel Bog le k judom, a k nam kristijanom hodi v prijaznej tihoti, zdaj je v šumu s krit izdajalec domovine, toraj ogibajte se šuma. Ne hodite tija, kder je jelen na zidu, tam zna kedo vam še slovenščino iz srca strgati, le proč od tam, da vas jelen ne pobode.

Jakec. Hodiva strani, brate! tam le je Kinreich, bog varuj, če on naji vidi, precej naji požene v mesto na kolibo.

Mihec. Pasja mast, glej tam zopet kiha blede senca človeka, ki kozla jaha, ne, ne! jahal ga je, a zdaj je magistratov berič, pri sv. Mariji Majdaleni.

Jakec. A zdaj pa uže vem, to je tisti, kateremu jo šivanka na nogo padla, da je obolel. Zdaj pa le domu, če ne, ne bova smela več od doma. Bog vas živi, Škedenjci, lahko noč!

Domače stvari.

Pravda, ki jo je imel urednik našega lista zaradi razpošiljatve listov ob času konfiskacije, izpadla je dobro, bil je za nekri-vega spoznan, zagovarjal se je sam, sodnji je predsedoval dr. Gandusio, tožitelj je bil državni pravdnik Menzl.

Krajna imena v tržaški okolici.

Poseben odtisk razprave, ki jo je naš list prinesel pod tem naslovom, prišel je ko knjižica na svetlo, ter se dobiva pri opravi- ništvu „Edinosti“ (pri sv. Ivanu, št. 424) po 10 kr., po pošti po 12 kr. Kdor želi imeti knjižico, naj se hitro oglasi, ker smo dali napraviti le malo odtiskov. Kdor vzame 12 zvezkov, dobi en tisek po vrhu.

* *

Klanje pri belem dnevu. Pri nas v Trstu je ta grda laška šega tako v navado prišla, da človek o belem dnevu ni varen življenja. Bilo je 12. t. m. ko je neki gospod držal nekega fanta, ki mu je hotel denar v cerkvi iz žepa ukrasti in ga dal straži blizo cerkve, da ga zapre. Straža pelje tatu v ječo zraven kanala; kar naglo se nabere velika množica malovrednih postopačev, kakor je v Trstu navada ter začno na stražo kričati: „Spusti ga!“ Ko pride stražnik na rudeči trg, pride mu stražnik Košir na pomoč, ki je težko hudobneže odganjal, da niso vzeli ujetnika. Množica se vedno množi, tat leže na tla in neče dalje, zdaj čuti stražnik Košir, da je zaboden v desno stegno. Eno minuto potem je bil zopet str. Martineli z bodalom zaboden v hrbet, mej tem pa je tat ušel.

Davkarski uradnik Miani vidi, kam je tat ubegnol, pokaže ga magistratovi straži Gerolinu in ko se je to zgodilo, uže je zopet nekdo zabodel uradnika. Gerolin potegne svoj meč, zgrabi morilca in ubrani, da ga niso drugi malopridneži odtrgali, ter ga pelje v ječo. Uradnik je smrtno, druga dva lažje ranjena. Morilca so potem peljali v bolnico, in ranjeni so ga precej spoznali, on je lah iz videmskega okraja ter ima še le 20 let. Tatu in še druge stiri lovariše je zaprla policija kmalo potem. Vse hudo iz Italije prihaja, ali bi ne mogla vlada zabranjati, da tako nevarni ljudje ne bi krdeloma v Trst zahajali. Čujemo, da je policija veliko število Lahov iz Trsta i čez mejo odpravila.

* *

Mrtvega nagega fantiča so našli tekoči teden v nekem grabnu blizu „Vile Neker“ kakor so zdravniki konstatirali, imel je uže tri tedne, nečlovesko mater išče sodnija.

* *

V blaznico je bilo sprejetih pretekli teden 7 osov, ki so pamet zgubili.

* *

Policija je v teku enega tedna nad 150 ljudi zaprla zaradi noše nožev, naj več je bilo Furlanov, te zalege je v Trstu res preveč.

* *

Streliva in orožja, kakor tudi vsake vrste vojaških priprav prehaja sila veliko skoz Trst v Dalmacijo; to vendar le kaže okupacijo. Peči za peko kruha v vojni so živ dokaz, da se nekaj izvrši na meji.

Razne stvari.

Čudno darilo. V Kalabriji na Laškem so ubili nedavno strašnega roparskega vodje *Seinardi*, kateri je polnih 18 let bil strah tamošnjim prebivalcem. Njegovo orožje je obstajalo iz krasne dvocevke zadanke, enega revolverja, enega velicega noža. Imel je tudi lično skrinco roparskim pečatom, s katerim je pečatil pisma, ki so bila bogatašem s žuganjem pošiljana, da so morali na znamenovano mesto denar prinašati, ta je bila srebrom okovana. Karabinerji, kateri so ustretili strašanskega glavarja, darovali so to skrinico z orožjem ministru Nikoteri, on pa je to znamenito darilo poklonil kralju, ki ga je z veseljem sprejel in v svojo orožnico postavil.

* *

Opica, se je obesila za poskušnjo. V Parizu je imel nek umetnik kamnarezec opico, pa se obesil zaradi nezveste ljubezni. Nek njegov sorodnik je vzel potem z drugimi rečmi k sebi i opico, s katero so se njegovi otroci igrali. Nekega dne zapazi, ko stopi v sobo, nad svojo posteljo jako čuden prizor, namreč obešeno punčičo iz cunj in mozičelna, v sredi pa opico. Opica je hotela poskušati, kako se obeša, ker je svojega prejšnjega gospodarja videla, in pri tej vaji je sama življenje dala.

* *

Valvasorjevo „Ehre des Herzogthums Krain“ namerava domoljubna družba izdajati vnovič in razpošilja ravnokar vabila na naročevanje. Ta nova izdaja bo po tisku in podobah, sploh po obliki popolnoma enaka izvorni Valvasorjevi, a izhajala bo v zvezkih po šest pól ali 48 strani po dvakrat na mesec; vsak tak zvezek bo veljal 50 krajc, in se plačeval sproti. Naročeval se bo naravnost pri založniku g. J. Krajcu, voditelji Blaznikove tiskarne v Ljubljani, pa tudi lahko v vsaki bukvarni. — Misel ta je lepa, domoljubna in zasluži podpore od vseh strani. Valvasorjeve knjige se le še redko kje nahajajo, a še te niso popolne. Da je pa „Valvasor“ imenitna knjiga vsakemu omikanemu človeku, posebno zgodovinarjem, o tem ni dvombe. Tedaj bodo izdajatelji gotovo vstregli marsikom, ker mu bodo dali priliko, počasi in za malo denarja napraviti si vso knjigo. Ni dvomiti, da ne bi našli obilno naročnikov ne le po Kranjskem, ampak tudi drugje, kjer živé ljudje, ki se brigajo za Kranjsko zgodovino. Mi jim želimo to in priporočamo najgorkeje to podvzetje obilni podpori. Vabilu ste pridjani dve sliki iz „Valvasorja“, natančno po izvorniku izpeljani, z dotičnim tekstom; vse je lično in lepo. Pričela se bo izdaja z „gradovi, mesti in trgi“, prvi zvezek bo izšel še pred novim letom.

Listnica uredništva. Mnogo dopisov smo morali na stran deti, priobčimo jih prihodnjič, kolikor bode mogoče.